

[Peter Nielsen.]

delse er blevet forstærket, idet den, om jeg så må sige, skal pristalsreguleres. Det spørgsmål vil imidlertid rejse sig: hvor kommer naturaltabet? Hvor sætter det et hjem i udgift, hvis der er en udearbejdende kvinde? Det er ikke den udearbejdende hustru, det er den udearbejdende mor, der betyder, at hjemmet får større udgifter. Derfor vil det måske være mere på sin plads at se på, om udearbejdende mødre ikke skulle have højere børnetilskud end mødre, som går hjemme.

Foged: Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen nu undrer sig over min stillingtagen til lønmodtagerfradraget, så kunne jeg henvisse til, hvad vi sagde i foråret. Vi pointerede, at vi principielt vil drøfte lønmodtagerfradraget i forbindelse med skattereform, og det står vi stadig væk ved.

Må jeg til den højtærede finansminister i samme relation sige, at lønmodtagerfradraget bør ikke på den måde være forudbestemt, for så kan vi ikke tale om det i skatteformudvalget, eller hvor vi nu skal diskutere det. Det kunne jo hænde, at helt andre kriterier ville være lige så gode for lønmodtageren som udtrykket „lønmodtagerfradrag“, og det vil sige, at det her foreslåede så kun blev en ganske midlertidig ordning med ét, højst to års varighed. Vi skubber ikke problemet fra os, men vi siger, at vi ønsker at diskutere lønmodtagerfradraget i den store sammenhæng, hvor måske andre kriterier, rimelige kriterier, kan komme ind i billedet.

Ministeren kan da ikke mene, det er udelukket, at andre kriterier kunne være mindst lige så gode. Når der er talt om, at det er så godt med standardiserede fradrag, så må man indrømme, at et lønmodtagerfradrag på eventuelt 800 kr. for den borger, der ingen udgifter har ved opretholdelse af sit erhverv, giver ham en bedre stilling end den lønmodtager, der har store udgifter, op til 800 kr., ved opretholdelse af sit erhverv. Den lønmodtager, der er nabo til fabrikken og lige kan gå ud ad døren og ind i fabrikslokalet, og som eventuelt ingen specialudgifter har i den anledning, han får altså et fradrag på 800 kr., men den, der har store udgifter for at komme til arbejdspladsen eller store udgifter af anden art til opret-

holdelse af erhvervet, dog under 800 kr., han vil ikke få nogen fordel. Modsetningsvis siger jeg: hvis man tog individuelle hensyn, så ville retfærdigheden ske mest fyldest; nu forstærker man sådan set uretfærdigheden mod dem, der har udgifter, i forhold til dem, der ingen udgifter har.

Som sagt håber jeg, at den højtærede finansminister vil være lydhør over for en drøftelse af lønmodtagerfradraget i skatteformudvalget, og vi finder stadig væk, at det — også efter det, den højtærede minister selv tidligere har sagt — vil være rigtigt, at det er skattereformudvalget, der diskuterer det. Vi synes faktisk, at ministeren præsenterer en enkelthed i denne skattereform frem, hvad der ikke er helt rimeligt forud for en forhåbentlig positiv drøftelse af skattereformen.

Med hensyn til fiskernes fradrag vil jeg gerne sige, at vi har intet imod, at dette fastsættes af ligningsrådet. Men fiskerne har henvendt sig til ligningsrådet for eventuelt at få et fradrag lige så vel som andre grupper og i relation til deres virkeligt afholdte udgifter. Jeg har her ligningsrådets meddelelser, og ved at blade dette hæfte igennem kan jeg se, hvilke fradrag andre erhvervsgrupper har opnået. Jeg kan ikke undlade at komme med et par eksempler. På side 96 står der:

„*Skuespillere* kan til dækning af merudgiften til fortæring uden for hjemmet, kostumer, maskering, teaterrekvisitter, vask o. lign.“,

når de har en indtægt på 10.000 kr., fradrage 20 pct. Et sådant krav har fiskerne ikke stillet. Nu behøver de jo ikke maskering, men ellers er der mange af de andre punkter, hvor de har samme behov, f. eks. til en fortæring uden for hjemmet, vask o. lign. Her har man altså givet en gruppe et fradrag, og det har ligningsrådet gjort.

Lad mig tage et andet eksempel. Side 97 står:

„*Ølkuske ved de københavnske bryggerier* anses berettigede til et fradrag i indkomstopgørelsen på 35 pct. af deres løn- og provisionsindtægt for udgift til repræsentation, kost til medarbejdere på vognen, flaske- og kredittab o. lign.“

Man giver altså fradrag til ølkuske, man giver fradrag til skuespillere, og man giver fradrag til f. eks. telefonarbejdere — telefon-